

Eén op de drie huwelijken sneuvelt. Deze stellen doen daar niet aan mee. Ze zijn al ruim 25 jaar samen en nog steeds gek met elkaar.

25+

HELEN 'Jezelf kwetsbaar opstellen, dat vond hij heel lastig'

MEHMET 'Zonder Helen was ik een andere man geworden'

Mehmet Sahin (1962) en Helen Jager (1962) dansten samen als tieners in een discotheek en werden verliefd. Ze trouwden op 1 juli 1986. Hun zoon is inmiddels 26, hun dochter 22. Mehmet is technisch-commercieel medewerker bij een plaatwerkbedrijf, Helen communicatiemedewerker en freelance tekstschrijver.

HELEN: "Eigenlijk dacht ik dat hij Italiaan was, met dat zwarte haar. Wat een lekker ding! Ik sprak hem vaak als ik uitging. Ik wist niet eens hoe hij heette, maar werd vanzelf verliefd. Hij sprak heel bedachtzaam, maar kon me ook laten schateren. Onze verkeringstijd was geen feest. Mijn vader zei: zolang hij werkt voor zijn brood en jou gelukkig maakt, is het prima. Maar zijn ouders schoven allerlei huwelijkskandidates naar voren terwijl wij al samen waren. We voelden vooral spanning, zeker toen hij min of meer gedwongen het huis uit ging. We werden direct een serieuze hoek in gedrukt. Mehmet is een piekeraar en een twijfelaar. Hij heeft een leuk gevoel voor humor, maar hij is zo'n perfectionist dat zijn grappige kant nogal eens ondersneeuwt. Als het op

Sla om voor de rest van haar verhaal

MEHMET: "Ik zag haar voor het eerst in een discotheek in Delft. Een prachtige, slanke verschijning met lang, blond haar. Ik was 17, Helen was net 18. Wie wie aansprak, weet ik niet meer, maar we hebben gedanst tot ze werd opgehaald door haar ouders. Ik vond haar heel keurig en netjes, ook door hoe ze sprak. Thuis met mijn ouders sprak ik Turks, en met vrienden was het taalgebruik nogal rauw. Mijn ouders waren de eerste generatie Turken in Nederland. Thuis leefde ik behoudend, dicht bij de familie. Door Helen ging er een andere wereld voor me open. Ze las veel, ze was zo veelzijdig. Met haar kon ik lange gesprekken voeren. Dat hielp me bij mijn ontwikkeling, zowel maatschappelijk als emotioneel. Thuis werd niet veel gediscussieerd. Ik kom uit een groot

Sla om voor de rest van zijn verhaal

HELEN

Mooi aan hem: zijn lach

Hobby's: schilderen en beeldhouwen

Doe liever zónder hem: op stap gaan met vriendinnen

Eerste single: *Eight days a week* van The Beatles

MEHMET

Mooi aan haar: haar ogen

Hobby: trainen voor een marathon

Doe liever zónder haar: motorrijden

Eerste single: *Black is black* van Los Bravos

VERVOLG HELEN

zijn werk niet meezit, zit hij daar enorm mee. Toch vind ik het ook leuk als hij weloverwogen zijn standpunten uiteenzet. Mehmet is gevoelig, ik kan hem wel eens kwetsen door mijn toon. Conflicten wil ik meteen uitpraten, hij kan er dagen mee rondlopen. Vroeger stond ik soms vol vuur mijn verhaal te doen. Dan keek hij op uit zijn krant en vroeg: ben je klaar? Bam, dan ontplofte ik! Oh man, wat doe ik met die vent? Door Mehmet ben ik me ervan bewust geworden dat niet iedereen zit te wachten op mijn mening. Best confronterend, haha. Lang samenleven is een kwestie van elkaar steeds beter leren kennen en jezelf kwetsbaar durven opstellen. Dat vond Mehmet vroeger héél lastig.

Toen ik borstkanker kreeg, in 2005, heeft hij me er doorheen gesleurd. Ik had lang blond haar, van kleins af aan kreeg ik daar complimenten over. Mehmet zei ook altijd: laat het maar lang, het is zo mooi. Aan het begin van de chemokuur hebben we samen bij de pruikenmaker een bob uitgezocht. Via de spiegel zag ik Mehmet zitten. Hij werd steeds bleker terwijl mijn haar werd afgeschoren. Toen die pruikenmaker die pruik op mijn hoofd zette, brak hij. Achteraf zei hij: het leek net alsof de film achterstevoren werd afgedraaid.

Mehmet is snel bezorgd. Maar tijdens mijn ziekte werd hij mijn baken. Na mijn eerste chemokuur werd ik depressief. Ik voelde: als ik nu langs een spoorwegovergang loop gaat het mis. Vaak stelde hij voor om te gaan fietsen en riep ik huilend dat ik te moe was. Zodra we op die fiets zaten, was het over. Beweging, buitenlucht, heerlijk! Uuit mezelf had ik het nooit gedaan. Na die tijd ben ik anders naar hem gaan kijken. Bewuster, met meer waardering. Zijn sport is alles voor hem. Vroeger ergerde ik me daar wel eens

aan, nu niet meer. Want het hoort in hetzelfde plaatje thuis: Mehmet gaat overal tweehonderd procent voor. Toen ik ziek was, maar ook in het begin van onze relatie. Hij is gewoon het huis uitgezet. Maar ondanks alle tegenwerking koos hij helemaal voor mij.”

VERVOLG MEHMET

gezin met zeven kinderen. We waren allemaal vrij zelfstandig. Bij ons at je wanneer je zin had, bij haar at je altijd samen. Leuk, maar ook wennen. Mijn ouders vonden het in het begin wel oké, maar ze hadden liever niet dat ik zou trouwen met een Nederlands meisje. Als we hand in hand door de stad liepen werd mijn vader aangesproken door de Turkse gemeenschap, en hij was daar gevoelig voor. Ik wilde niet met een Turks meisje trouwen. Ik was bijna 7 toen ik hier kwam, was opgegroeid met Nederlandse gewoonten en sprak beter Nederlands dan Turks. Met mijn ouders liep de spanning zo hoog op dat ik uit huis ging om te gaan samenwonen met Helen. Ik koos voor onze liefde en mijn vrijheid. Mijn ouders zijn niet bij ons huwelijk geweest. Pas toen onze zoon werd geboren, stond mijn vader ineens aan Helens bed in het ziekenhuis. Daarna is het goed gekomen. Vroeger hadden Helen en ik veel discussies over de opvoeding. Turkse ouders geven kinderen gauw hun zin, om ze maar stil te houden. Waardoor ze veel meer gaan drammen dan kinderen die weten wanneer nee ook echt nee is. Helen is heel consequent, daar hebben we in de opvoeding veel profijt van gehad. Ik ben veel makkelijker, haha.

Het is belangrijk dat je naast je huwelijk je eigen weg kan gaan. Ik sport elke dag. 's Avonds eet ik vaak later omdat ik eerst ga hardlopen. Zij zit vaak de hele avond boven te schilderen. Helen wordt makkelijker enthousiast, ziet minder beren op de weg dan ik. Ik ben een echte weegschaal, altijd maar wikken en wegen voor ik een beslissing neem. Dat verschil tussen Helen en mij geeft soms frictie.

Wat ik belangrijk vind in een relatie is dat je mekaar af en toe een extra zetje geeft. Ik was onzeker over mijn opleiding. Na de MTS heb ik HBO gedaan in de avond. Zij steunde mij daar enorm bij.

Ik geloof dat de invloed van je partner bepalend kan zijn voor hoe je leven zich ontwikkelt. Ik kan nu mijn eigen leven leiden, buiten het kader van de Turkse gewoonten. Minder behoudend. Zonder Helen was ik een andere man geworden.”

DIT ZEIDEN ZE NA AFLOOP:

Mehmet: “Ik denk na voor ik beslissingen neem, maar ik ben geen piekeraar.”

Helen: “Ontroerend dat ik van invloed ben geweest op zijn maatschappelijke en emotionele ontwikkeling. Een bijzondere ervaring, zo'n gesprek. Eigenlijk zou ieder stel zich dat moeten gunnen.”